

5. marts 2019
Sagsnr. 18/02627
KSV

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

STADFÆSTELSE i sag om inddragelse af betalingsrettigheder 2017 i Assens Kommune

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
naevneneshus.dk

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 25, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 68 af 26. januar 2018 om direkte støtte til landbrugere efter grundbetalingsordningen m.v., jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteloven.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Landbrugsstyrelsens afgørelse af 13. marts 2018 om inddragelse af uudnyttede betalingsrettigheder på A1 , 5492 Vissenbjerg.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

¹ Bekendtgørelse nr. 231 af 22. marts 2018 af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteloven).

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 13. marts 2018 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af landbruger (klager).

Klager har anført, at klager ikke udnyttede sine betalingsrettigheder i støtteårene 2016 og 2017, da klager havde problemer med at finde rundt på Landbrugsstyrelsens hjemmeside og indsende ansøgning via Fællesskema. Klager har videre anført, at en nabo har tilbudt sin hjælp i 2018.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Landbrugsstyrelsen har den 13. marts 2018 truffet afgørelse om inddragelse af klagers uudnyttede betalingsrettigheder, hvorved styrelsen indtog alle klagers betalingsrettigheder svarende til 2,47 ha.

Landbrugsstyrelsen har begrundet afgørelsen med, at klager hverken i støtteåret 2016 eller 2017 indsendte Fællesskema med ansøgning om grundbetaling. Dette betød, at klager havde uudnyttede betalingsrettigheder svarende til 2,47 ha to år i træk. Styrelsen har i afgørelsen henvist til § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1259 af 26. oktober 2016 om direkte støtte til landbrugere efter grundbetalingsordningen m.v., jf. artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013.³

2.2 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 25. april 2018 oversendt klagesagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Landbrugsstyrelsen har anført, at en landbruger, som to år i træk har uudnyttede betalingsrettigheder, får inddraget de uudnyttede betalingsrettigheder til den nationale reserve, hvilket følger af EU-regler.

Herudover har Landbrugsstyrelsen anført, at det kun er muligt at dispensere fra reglen om inddragelse af betalingsrettigheder, hvis den manglende indsendelse af Fællesskema med ansøgning, og dermed udnyttelse af betalingsrettigheder, skyldes forhold, der er omfattet af reglerne om force majeure eller særlige omstændigheder. Styrelsen har hertil anført, at klager hverken har påberåbt sig force majeure eller særlige omstændigheder.

Landbrugsstyrelsen har slutteligt anført, at det er ansøgerens ansvar at udfylde og indsende ansøgning via Fællesskema inden fristen herfor, og at klager modtog grundbetaling i støtteåret 2015 efter egenhændigt at have udfyldt og indsendt Fællesskema 2015 med ansøgning herom.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen, at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

- 1) Korrekt hjemmel for afgørelsen
- 2) Inddragelsen af betalingsrettigheder

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af Landbrugsstyrelsens afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Ad 1) Korrekt hjemmel for afgørelsen

Det følger af forvaltningslovens § 22,⁴ at en skriftlig afgørelse skal begrundes, hvis klager ikke fuldt ud får medhold, herunder med en henvisning til de retsregler, afgørelsen er truffet efter jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1. Det betyder, at henvisningen skal være entydig og specifik med en nøjagtig henvisning til nr. og dato i Lovtidende og præcis henvisning til §, stk., punktum, led, litra osv.

Det fremgår af § 58, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 68 af 26. januar 2018, at bekendtgørelse nr. 1259 af 26. oktober 2016 blev ophævet. Bekendtgørelsen finder dog fortsat anvendelse på ansøgninger indgivet for ansøgningsåret 2017.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Landbrugsstyrelsens afgørelse af 13. marts 2018 ikke opfylder forvaltningslovens begrundelseskrav.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt vægt på, at Landbrugsstyrelsen i afgørelse af 13. marts 2018 henviser til § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1259 af 26. oktober 2016 som hjemmel for, at klagers betalingsrettigheder skal inddrages. Nævnet har videre lagt vægt på det forhold, at klager ikke har indsendt Fællesskema 2017 og derfor ikke har indgivet ansøgning i 2017. Nævnet konstaterer dermed, at betingelsen for at kunne anvende bekendtgørelse nr. 1259 af 26. oktober 2016 ikke er opfyldt jf. § 58, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 68 af 26. januar 2018.

⁴ Bekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder imidlertid, at forholdet ikke er konkret væsentligt for sagen. Nævnet har i den forbindelse vurderet, at afgørelsens resultat ikke er blevet påvirket af manglen, og at den forkerte hjemmelshenvisning ikke har påvirket klagers forståelse af afgørelsen.

3.2.2 Ad 2) Inddragelsen af betalingsrettigheder

Af § 6, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1697 af 15. december 2017 om markblok og elektronisk Fællesskema fremgår, at ansøgere, der ønsker at modtage støtte, hvert år skal indsende et Fællesskema til Landbrugsstyrelsen.

Det følger af § 25, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 68 af 26. januar 2018, at hvis en landbruger to år i træk har uudnyttede betalingsrettigheder, indtages et tilsvarende antal rettigheder. Inddragelsen omfatter det antal rettigheder, som er uudnyttede i begge år.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at samtlige klagers betalingsrettigheder, svarende til 2,47 ha, skal inddrages.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt vægt på, at klager havde registrerede betalingsrettigheder svarende til 2,47 ha. Nævnet har videre lagt vægt på, at klager hverken i støtteåret 2016 eller 2017 indsendte Fællesskema med ansøgning om grundbetaling, hvorfor klager to år i træk havde uudnyttede betalingsrettigheder svarende til 2,47 ha jf. § 25, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 68 af 26. januar 2018.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Landbrugsstyrelsens afgørelse af 13. marts 2018 om inddragelse af uudnyttede betalingsrettigheder på A1 , 5492 Vissenbjerg.